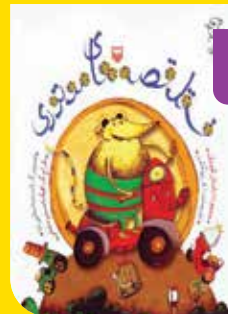

فصل قصه‌های موتوری

- تصویرگر: مهدیه صفایی نیا
- تاریخ نشر: ۱۳۹۳-
- چاپ اول
- ناشر: سوره مهر
- تعداد صفحات: ۳۲

«فصل قصه‌های موتوری» داستان ۱۰ موتورسیکلت است که قرار است با هم مسابقه بدهند. این اثر یک داستان تخیلی با وقایع عجیب و غریب است که در آن موتورسیکلت‌ها هم پرواز می‌کنند، هم با هم ازدواج می‌کنند و هم به درون زمین سفر می‌کنند. نویسنده در این مجموعه قصه فانتزی از ساختن قصه‌های عجیب نمی‌ترسد و آن را بخشی از جهان غریب کودکان می‌داند.

وقتی طوطی‌ها قاطی می‌کنند

- سال انتشار: ۱۴۰۰-
- چاپ اول
- ناشر: پرتقال
- تعداد صفحات: ۸۸

در این کتاب کودکان با واژگان مختلف مانند طوطی، پلنگ، زرافه، قناری، مورچه و... بازی کرده و شعرهای مختلف می‌سازند و از خنده ریشه می‌روند. این کتاب بر اساس فن «سائوری» در ژانر نوشته و طراحی شده است. تنها چیزی که در این قصه‌ها برای کلهر مهم بوده، این است که هر کس این نوشته‌ها را می‌خواند، قبول داشته باشد!

یک آدم نقاشی کن

- سال: ۱۳۹۸- چاپ اول
- ناشر: کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان
- تعداد صفحات: ۲۸

این کتاب داستان عمو نقاش و دختر کوچکی به نام صباست که گفت‌وگوهای آن‌ها شکل‌دهنده بدنه اصلی داستان است. عمو نقاش قرار است برای صبا یک آدم بکشد اما به جای آن یک موش می‌کشد. از همین جای داستان چالش‌های صبا با تعریف انسان و ماهیت و هویت او آغاز می‌شود. کودکان و نوجوانان علاقه‌مند به ادبیات داستانی و والدینی که دوست دارند برای فرزندانشان قصه بخوانند، مخاطبان اصلی این کتاب‌اند.

بانوی هزار قصه

نگاهی به آثار و شیوه‌های نویسندگی فریبا کلهر
نویسنده‌ای که برای همه گروه‌های سنی می‌نویسد

از روزنامه‌نگاری به نویسندگی

فریبا کلهر در شهریور ماه ۱۳۴۰ متولد شد. لیسانس علوم تربیتی را از دانشگاه تهران گرفت. سپس، ضمن آنکه در دوره کارشناسی ارشد در رشته مدیریت آموزشی به تحصیل مشغول بود، وارد دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه آزاد اسلامی تهران شد تا رشته زبان و ادبیات فارسی بخواند. این واقعه به سال‌های ۱۳۶۷-۱۳۶۶ بازمی‌گردد یعنی سال‌هایی که کلهر دوران سخت تجربه‌اندوزی در نویسندگی را می‌گذراند. بی‌تردید، نیاز به دانستن ادبیات کهن، این نویسنده را به دانشکده ادبیات کشاند تا شاید این هم موجب پرباری نوشته‌هایش شود. کلهر فعالیت خود را از دهه شصت و با حضور در مجله‌های رشد، در حیطه ادبیات داستانی کودک و نوجوان آغاز کرد و حدود سیزده سال، از بدو تاسیس سروش کودکان تا حدود

روح‌الله مهدوی روزنامه‌نگار

نه فقط کتاب‌هایش، که طبیعتا خودش هم آدم متفاوتی است. از آن آدم‌هایی که بلد هستند پله‌های نردبان را با آرامش یکی‌یکی بالا بروند و دنیا را فتح کنند. او هم دنیای قصه‌ها را فتح کرده است. چند دهه است که می‌نویسد؛ البته فقط به نوشتن برای کودکان و نوجوانان راضی نشده و خردسالان و بزرگسالان هم کلی کتاب خوب به قلم او برای خواندن دارند. برای همین دور از انتظار نیست که به او لقب «بانوی هزار قصه» بدهند و البته هم که عنوان درستی است برای نویسنده‌ای که می‌تواند برای همه انسان‌ها در سنین مختلف بنویسد و دنیای‌شان را به داستان‌ها و رمان‌هایش که هر کدام دنیای تازه‌ای هستند، گره بزند. او می‌گوید: «کار خوب نوشتن برای هر گروه سنی سخت است؛ اما اگر بخواهم انتخاب کنم، می‌گویم کار خوب نوشتن برای بزرگسال بسیار سخت‌تر از کودک و نوجوان است. دنیای سیال و ناشناخته کودک و نوجوان به نویسنده امکان می‌دهد که گاهی اشتباهاتش را به پای ناشناس بودن این دنیا بگذارد. می‌تواند تخیل بی‌حدوحصری را وارد ماجراها کند و بهانه‌اش این باشد که ابعاد تاثیرپذیری و علاقه کودکان هنوز ناشناخته است؛ اما در نوشتن برای بزرگسالانی که قواعد دنیای‌شان به نسبت شناخته‌شده‌تر است، باید خیلی توانمند باشی که اثری خلق کنی که خریدار داشته باشد.»

او را با لبخند مهربان و چشم‌های همیشه کنجکاو و جست‌وجوگرش می‌شناسند. او که بلد است هم خردسال شود، هم کودک و نوجوان و هم بزرگسال؛ جای همه این گروه‌های سنی فکر کند و بتواند برای همه‌شان بنویسد. فریبا کلهر همه این کارها را انجام داده است و هنوز هم مشغول نوشتن است. او خوب دنیا را تماشا می‌کند، حساسی فکر می‌کند و قصه‌هایش را زندگی می‌کند و طبیعتا برای مخاطبانش هم فرصت این همه زیستن با کلمه‌هایش را فراهم می‌کند.

سال ۱۳۸۳ سمت سردبیری ماهنامه سروش کودکان را بر عهده داشت. با ویژه‌نامه کودکان روزنامه همشهری که «آفتابگردان» نامیده می‌شد، به مدت ۶ ماه و به عنوان دبیر سرویس شهری همکاری کرد. کتاب «سوت فرمانروا» اثر این نویسنده در سال ۱۳۶۹ یعنی زمانی که او فقط بیست‌وهشت سال داشت، کتاب سال جمهوری اسلامی را از آن خود کرد. از این جهت او تا امروز تنها کسی است که این جایزه را در این سن دریافت کرده است. او نوشتن را ادامه داد و از اواخر دهه ۸۰ به‌طور جدی داستان‌نویسی بزرگسالان را آغاز کرد و هنوز هم برای همه‌مان می‌نویسد، هم بچه‌ها و هم بزرگ‌ترها.

نگارش «گیلگمش»- به روایت فریبا کلهر- در سال‌های ۱۳۷۲-۱۳۷۱ و چاپ آن به‌طور مسلسل در ماهنامه سروش کودکان، نوعی تاثیرپذیری از ادبیات کهن است که مربوط به دوران تحصیل این نویسنده در رشته زبان و

